

מסכת מכשירין

פרק ב

א. זעת בָּתִּים, בורות, שִׁיחִין וּמְעָרוֹת, טְהוֹרָה. זעת הָאָדָם, טְהוֹרָה. שְׁתֵּה מִיָּם טָמְאִין וְהִזִּיעַ, זַעְתוֹ טְהוֹרָה. בָּא בְּמִים שְׂאוּבִים וְהִזִּיעַ, זַעְתוֹ טָמֵא. נִסְתַּפֵּג וְאַחֲרָיו כֶּף הִזִּיעַ, זַעְתוֹ טְהוֹרָה:

ב. מְרַחֵץ טָמֵא, זַעְתוֹ טָמֵא. וְטְהוֹרָה, בְּכִי יָתוּן. הַבֵּרֶכָה שְׂבִיבִית, הַבֵּית מִזִּיעַ מִחֲמַתָּה, אִם טָמֵא, זַעַת כָּל הַבֵּית שְׂמִחַת הַבֵּרֶכָה, טָמֵא:

ג. שְׁתֵּי בִּרְכוֹת, אַחַת טְהוֹרָה וְאַחַת טָמֵא, הַמִּזִּיעַ קָרוֹב לְטָמֵא, טָמֵא. קָרוֹב לְטְהוֹרָה, טְהוֹר. מְחַצֵּה לְמְחַצֵּה, טָמֵא. בְּרִזָּל טָמֵא שְׂבָלָלוֹ עִם בְּרִזָּל טְהוֹר, אִם רַב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מְחַצֵּה לְמְחַצֵּה, טָמֵא. גִּסְטָרִיּוֹת שִׁישְׁרָאֵל וְנִבְרִים מִטִּילִין לְתוֹכָהּ, אִם רַב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מְחַצֵּה לְמְחַצֵּה, טָמֵא. מִי שְׂפִיכוֹת שִׁירָדוֹ עָלֶיהֶן מִי גִשְׁמִים, אִם רַב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מְחַצֵּה לְמְחַצֵּה, טָמֵא.

אימתי, בזמן שקדמו מי שפרכות. אבל אם קדמו מי גשמים, אפלו
כל שהו, למי שפרכות, טמא:

ד. הטורף את גגו והמכבס את כסותו וירדו עליהן גשמים, אם רב
מן הטמא, טמא. ואם רב מן הטהור, טהור. מחצה למחצה, טמא.
רבי יהודה אומר, אם הוסיפו לנטף:

ה. עיר שישיראל ונכרים דרים בה והיה בה מרחץ מרחצת בשבת,
אם רב נכרים, רוחץ מיד. ואם רב ישראל, ימתין כדי שיחמו
החמין. מחצה למחצה, ימתין כדי שיחמו החמין. רבי יהודה אומר,
באמבטי קטנה, אם יש בה רשות, רוחץ בה מיד:

ו. מצא בה ירק נמכר, אם רב נכרים, לוקח מיד. ואם רב ישראל,
ימתין כדי שיבאו ממקום קרוב. מחצה למחצה, ימתין כדי שיבאו
ממקום קרוב. ואם יש בו רשות, לוקח מיד:

ז. מצא בה תינוק משלך, אם רב נכרים, נכרי. ואם רב ישראל,
ישראל. מחצה למחצה, ישראל. רבי יהודה אומר, הולכין אחר רב
המשליכין:

ח. מצא בה מציאה, אם רב נכרים, אינו צריך להכריז. ואם רב
ישראל, צריך להכריז. מחצה למחצה, צריך להכריז. מצא בה פת,
הולכין אחר רב הנחתומין. ואם היתה פת עסה, הולכים אחר רב

אוֹכְלֵי פֶת עֶסֶה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הָיְתָה פֶת קֶבֶר, הוֹלְכִין אַחֵר
רַב אוֹכְלֵי פֶת קֶבֶר:

ט. מֵצֵא בָּהּ בָּשָׂר, הוֹלְכִין אַחֵר רַב הַטְּבָחִים. אִם הָיָה מִבָּשָׂל,
הוֹלְכִים אַחֵר רַב אוֹכְלֵי בָּשָׂר מִבָּשָׂל:

י. הַמוֹצֵא פֵרוֹת בְּדֶרֶךְ, אִם רַב מִכְּנִיסִין לְבִתְיָהּ, פָּטוּר. וְלִמְכּוֹר
בַּשּׁוּק, חַיֵּב. מְחַצֵּה לְמַחְצָה, דִּמְאִי. אוֹצֵר שְׂשִׁירָאֵל וְנִכְרִים מִטִּילִין
לְתוֹכוֹ, אִם רַב נִכְרִים, וְדֵאִי. וְאִם רַב יִשְׂרָאֵל, דִּמְאִי. מְחַצֵּה
לְמַחְצָה, וְדֵאִי, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֶפְלוּ כָלָם נִכְרִים
וְיִשְׂרָאֵל אֶחָד מִטִּיל לְתוֹכוֹ, דִּמְאִי:

יא. פֵרוֹת שְׁנֵי שָׂרְבוּ עַל נֶשֶׁל שְׁלִישִׁית, וְנֶשֶׁל שְׁלִישִׁית עַל נֶשֶׁל
רְבִיעִית, וְנֶשֶׁל רְבִיעִית עַל נֶשֶׁל חֲמִישִׁית, וְנֶשֶׁל חֲמִישִׁית עַל נֶשֶׁל
שְׁשִׁית, וְנֶשֶׁל שְׁשִׁית עַל נֶשֶׁל שְׁבִיעִית, וְנֶשֶׁל שְׁבִיעִית עַל נֶשֶׁל מוֹצָאִי
שְׁבִיעִית, הוֹלְכִין אַחֵר הָרֹב. מְחַצֵּה לְמַחְצָה, לְהַחֲמִיר: